

«τῶν τοιούτων εἶναι ἡ βασιλεία τῶν οὐρανῶν.»

ΕΤΟΣ Α'.
ΑΡΙΘ. 9.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1868,

Τιμὴ ἑτησία, λ. 50
• ἑκαστ. φύλ. • 5

Η ΤΥΦΛΗ ΚΑΛΑΘΟΠΟΙΟΣ.

Κόρη τις τυφλή εἰς τὴν Γαλλίαν ἐζήτησε νὰ ὀμολήσῃ μετὰ τοῦ ποιμένου τῆς ἐκκλησίας, ὅτι τὴν ὀπίαν ἐούχων ἀφοῦ δὲ παρουσιάσθη, εἶπε πρὸς αὐτὸν, «Ἰδοὺ, λάβε τὸ μικρὸν τοῦτο ποσόν, καὶ δῶσε αὐτὸ εἰς τὴν πρὸς διάδοσιν τοῦ Εὐαγγελίου 'Εταιρίαν.»

Εἰπούσα δὲ ταῦτα ἐνεχείρισεν εἰς αὐτὸν εἴκοσι καὶ πέντε περίπου δραχμάς. Αὐτὸς δὲ κατὰ πρῶτον ἐνόμισεν ὅτι αὐτὴ εἶχε κάμει λάθος ὡς πρὸς τὸ ποσόν, ἔπειτα ὅμως προσπαθῆσε νὰ τὴν ἀποτρέψῃ λέγων πρὸς αὐτὴν, ὅτι ἦτο τυφλὴ καὶ πτωχὴ καὶ δὲν ἠδύνατο νὰ συνεισφέρῃ τασούτων ποσόν.

'Αλλ' αὐτὴ ἐπέμενε λέγουσα, «Ναί, εἶναι ἀληθές, ὅτι ἐγὼ εἶμαι τυφλὴ, ὁ Θεὸς ὅμως μοὶ ἔδωκεν ὕγιαν καὶ τὰ μέσα νὰ μετέρχωμαι τὴν τέχνην τοῦ καλαθοποιοῦ καὶ οὕτω πορίζομαι τὰ πρὸς τὸ ζῆν. Ἐπιθυμῶ δὲ διὰ τῆς συνεισφορᾶς ταύτης νὰ ἐκφράσω τὴν πρὸς τὸν Θεὸν ἀγάπην καὶ εὐγνωμοσύνην μου.»

«Εἰς τὸ κατὰστημα τὸ ὅποιον ἐργάζομαι» ἐξηκολούθησεν αὐτὴ, «τὰ λοιπὰ κοράσια ἀναγκάζονται νὰ ἀγοράζωσι φῶτα, διὰ νὰ ἐργάζωνται τὸ ἑσπέρας, ἐγὼ δὲ, τυφλὴ ὡσα, ἐργάζομαι τὸ ἑσπέρας ἄνευ φώτων. Ἀπεφάσισα λοιπὸν νὰ συνεισφέρω τὸ ποσόν, τὸ ὁποῖον αἱ ἄλλαι δαπανῶσι διὰ φῶτα, πρὸς τὸν φωτισμὸν ἐκείνων, οἵτινες εὐρίσκονται εἰς τὸ σκοτὸς τῆς ἀμαρτίας καὶ τοῦ θανάτου.»

'Ακούσας ταῦτα ὁ ἱερεὺς ἐκράτησε τὰ χρήματα καὶ εὐχαρίστησε τὸν Θεόν, ὅτι ἡ μικρὰ τυφλὴ καὶ πτωχὴ αὕτη κόρη ἠγάπα τὸν Θεὸν μὲ ἄληθιν αὐτῆς τὴν καρδίαν καὶ τὸν πλησίον τῆς ὡς τὸν ἑαυτὸν τῆς.

'Απὸ τὰ αὐτὰ αἰσθήματα κινούμενοι καὶ οἱ ἐν Ἀμερικῇ τυφλοὶ, κατὰ τὴν παρελθούσαν ἀνοιξὴν ἔκαμον

γενναίως συνεισφορὰς πρὸς περιθαλῆν τῶν ἐν Ἑλλάδι δυστοχοῦντων Κρητῶν.

Εἰς μίαν πλευρὰν τῆς λαμπρᾶς καὶ πλουσίας ἐκείνης αἰθούσης ἐν Βοστανί, ἐντὸς τῆς ὁπείας ἦσαν, ἐπὶ δύο περίπου ἑβδομάδας, ἐκταθεμένοι αἱ ὑπὲρ τῶν προσφύγων Κρητῶν συνεισφοραὶ, ἦτο τράπεζα ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπωλοῦντο ὑπὸ δύο νεανίδων τυφλῶν, τὰ ἐργόχειρα τῶν τυφλῶν, διάφορα πολυτελῆ ποικιλύματα, τάπητες, κλαθάκια κτλ. κτλ. Ταῦτα πάντα πράττουσιν οἱ τυφλοὶ, διότι ἂν καὶ τοιοῦτοι εἶναι ὅμως εὐγνώμονες πρὸς τὸν Θεὸν καὶ ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐκφράσωσι τὰ αἰσθήματά των πράττοντες, ὅτι εὐχαριστεῖ Αὐτόν.

Πολὸν δὲ περισσότερον πρέπει ἡμεῖς, οἱ ἔχοντες ὀφθαλμοὺς καὶ σώας τὰς αἰσθήσεις ἡμῶν, νὰ ἀγαθοεργώμεν ἀπὸ εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν Θεόν, βέβαιοι ὄντες, ὅτι τοῦτο εἶναι εὐχάριστον εἰς Αὐτόν.

'Ἄς μὴ λησμονώμεν λοιπὸν τοὺς πτωχοὺς, τοὺς ἀσθενεῖς, τοὺς τεθλιμμένους, τὰς χήρας καὶ τὰ ὄρφανὰ, ἰδίως δὲ τοὺς εὐρισκομένους εἰς τὴν ἀγνοίαν τοῦ Εὐαγγελίου καὶ τῆς ἀγάπης τοῦ Κυρίου καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ὅταν δὲ συνεισφέρωμεν, ἂς τὸ κάμνωμεν ἀπὸ ἀγάπης πρὸς τὸν Θεόν, ἐκφράζοντες τὴν πρὸς Αὐτὸν εὐγνωμοσύνην ἡμῶν.

ΕΔΟΥΑΡΔΟΣ Ο 4ος ΚΑΙ ΤΑ ΞΙΦΗ.

'Ὅταν τρία ἔξοχη (τὰ ἐμβλήματα τῶν τριῶν του βασιλείων) παρουσιάσθησαν εἰς τὸν Ἐδουάρδον 4ον τῆς Ἀγγλίας κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς στέφειός του, ὁ εὐσεβὴς μονάρχης παρετήρησεν, ὅτι ἐν ἀκόμῃ ἔξοχος ὑπέλειπετο. Ἐπειδὴ δὲ τὸν ἠρώτησαν οἱ εὐγενεῖς του, ὅποιον ἔξοχος ἐνουθεῖσεν ἀπεκρίθη τὴν «Γ ρ α φ ῆ ν!» Τὸ βιβλίον τοῦτο εἶναι τὸ ἔξοχος τοῦ Πνεύματος καὶ εἶναι μεγαλειότερας ἀξίας ἀπὸ ἕλα τὰ ἄλλα ἔξοχη.

ΠΕΡΙ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΙΝΟΣ ΕΝ ΙΝΔΙΑΙΣ.

Ἡ ἄνωθε εἰκονογραφία παριστᾷ δύο παῖδας εἰς τὰς Ἀνατολικὰς Ἰνδίας πορευομένους εἰς τὸ σχολεῖον. Πρέπει δὲ νὰ ἦναι ἐκμειλεῖς μαθηταὶ καὶ νὰ ἀγαπῶσι τὸ σχολεῖον αὐτῶν, διότι, ὡς βλέπετε, πηγένουσι δρομαίως.

«Ἄ! κύριε,» δύνανται νὰ εἶπῃ καὶ τις, «τὰ σχολεῖα τῶν Ἰνδῶν πρέπει νὰ ἔχωσι περισσότερας ἀναπαύσεις παρὰ τὰ σχολεῖά μας, καὶ διὰ τοῦτο τὰ παιδιά τρέχουσι μὲ τόσῃν προθυμίᾳ.»

«Καλὰ, φίλε μου, ὡς ἐπισκεφθῶμεν ἐν ἐξ αὐτῶν, διὰ νὰ ἴδωμεν τὰ καθέκαστα ἐκ τοῦ πλησίον. Βλέπεις τὴν καλόδην ἐκείνην, ἥτις καθ' ἑλα ὁμοιάζει μὲ καλόδην ἀγροφύλακος; Αὕτη εἶναι τὸ σχολεῖον. Ἡ οἰκοδομὴ σύγκειται ἐκ τεσσάρων στόλων, ἡ δὲ σκέπη καὶ τὰ πλάγια αὐτῆς εἶναι κεκαλυμμένα ἀπὸ χόρτον, τὸ ὅποιον προφυλάσσει τοὺς μαθητὰς ἀπὸ τοῦ θερινοῦ κρύου, καὶ τοῦ χειμερινοῦ ψύχρου. ἔτι δὲ καὶ ἀπὸ τῶν σφοδρῶν ἀνέμων καὶ τῶν βραχδίων βροχῶν.

Οἱ μαθηταὶ κάθηται κατὰ γῆς, καθὼς καὶ ὁ διδάσκαλος, ὅστις κρατῶν μακρὰν βάρβον, κάθηται ἐν τῷ μέσῳ αὐτῶν.

Ἄλλ' ἐρωτᾷ τις, «Ποῦ εἶναι τὰ ἀδάκια (πλάκες) καὶ οἱ πίνακες; Ποῦ εἶναι τὰ βιβλία καὶ τὰ παραδείγματα?»

«Ἔχε ὑπομονήν, φίλε μου.» Ἰδοὺ, ὁ διδάσκαλος γράφει τι διὰ τῆς βάρβου ἐπὶ τῆς γῆς καὶ τοῦτο χρησιμεύει ὡς παράδειγμα, οἱ δὲ μαθηταὶ γράφουσι διὰ τοῦ λιχανοῦ δακτύλου αὐτῶν ἐπὶ τῆς γῆς. Τοιοῦτοτρόπως διδάσκονται τὴν γραφὴν διὰ δὲ τὴν ἀνάγνωσιν, ὁ διδάσκαλος γράφει καὶ κλίβαν ἐπὶ τῆς γῆς τὸ ἀλφάβητον, ἢ συλλαβὰς, ἢ λέξεις τινὰς, τὰς ὅποιας αὐτὸς πρῶτον προφέρει μεγαλοφώνως, καὶ μετὰ ταῦτα οἱ μαθηταὶ μιμούμενοι αὐτὸν ψάλλουσι τὰς λέξεις κινούμενοι πρὸς τὰ ἔμπροσθεν καὶ πρὸς τὰ ὀπίσθεν.

«Ἐἶ εἶναι τὸ φορτίον τὸ ὅποιον φέρουσι ἐπὶ τῶν ὤμων αὐτῶν οἱ παῖδες ἐν τῇ εἰκονογραφίᾳ;» ἐρωτᾷ

ἕτερος. «Μήπως εἶναι τὸ γεῦμά των?» Ὁ/κ. δὲν εἶναι τὸ γεῦμά των, ἀλλ' ὁ χαρτοφόλας καὶ τὰ βιβλία των.

Οἱ Ἰνδοὶ διὰ βιβλία μεταχειρίζονται τὰ φύλλα τῶν δένδρων, τὰ ὅποια κόπτουσι εἰς ταινίας μακρὰς, τῶν ὁποίων τρυποῦσι τὸ ἐν ἄκρον καὶ διαπερῶσι λεπτόν τι χόρτον, ἐν εἶδει κλωστῆς, διὰ νὰ τὰ κρεμῶσιν. Ἐπειδὴ δὲ δὲν ἔχουσι οὔτε τύπον, οὔτε μελάνην οὔτε γραφίδα, λεπτόνρουσι τεμάχια καλάμου, καὶ δι' αὐτοῦ χαράττουσι τὰ γράμματα ἐπὶ τῶν φύλλων.

Πρὶν ὅμως ἀρχίσουσι τὰ μαθήματά των τὸ πρῶτ' ἕκαστος τῶν μαθητῶν χαράττει ἐπὶ τῆς γῆς κεφαλὴν ἐλέφαντος, ἔπειτα θέτουσι τὰς καλάμας τῶν χειρῶν αὐτῶν ἐπὶ τῶν μετώπων των, κόπτουσι καὶ ἐγγίζουσι τὸ σχῆμα τοῦ ἐλέφαντος ἐπὶ τῆς γῆς.

Καὶ τί νομίζετε, οὗ κἀνοῦσι; Προσεύχονται πρὸς τὸν θεὸν τῶν γραμμάτων. Ὁ θεὸς οὗτος ἔχει μὲν σῶμα παιδὸς κεφαλὴν δὲ ἐλέφαντος καὶ καλεῖται «Πελεγιάρ», ἥτις «Παῖς».

Βλέπετε, λοιπὸν, πόσον ἡμεῖς ἐξέχμεν τῶν Ἰνδῶν καὶ κατὰ τὰ σχολεῖα, καὶ κατὰ τὰ βιβλία, καὶ κατὰ τὴν λατρείαν καὶ κατὰ πάντα; Λιτρεύουσι δὲ οἱ Ἰνδοὶ ζωὰ καὶ φαντάσματα, διότι δὲν ἔχουσι τὰς Ἀγίας Γραφάς. Ἡμεῖς ὅμως, σφινες τὰς ἔχομεν, δὲν πρέπει νὰ τὰς ἀμελῶμεν, ἀλλ' ἐκ τρυφῆς ἡλικίας νὰ σχετιζόμεθα μὲ τὰς διδασκαλίας των, διὰ νὰ δυνάμεθα νὰ ἀντιστεκώμεθα εἰς τοὺς πειρασμοὺς τῆς νεότητος καὶ τὰς περιπετείας τοῦ βίου ἡμῶν.

ΧΡΗΣΙΜΟΤΗΣ ΤΕΧΝΩΝ.

Διὰ νὰ ἴδωσιν οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσταί πῶς αἱ τέχναι ἀνοψώνουσι τὴν τιμὴν ἐνός πράγματος καὶ πόσον ἀναγκαῖαι καὶ πολύτιμοι διὰ τοῦτο εἶναι διὰ πᾶν ἔθνος, ἀναφέρωμεν τὰ ἑξῆς:

Ἐν κομμᾶτιον ἀνοστρηγᾶτος σιδήρου ἀξίας τριάκοντα δραχμῶν, τὸ λαμβάνει ὁ Ἕλληγ καὶ κατασκευάζει ἀπ' αὐτὸ πέταλα, τὰ ὅποια πωλεῖ διὰ 60 δραχμῶν, κερδίζει δηλ. ἄλλα τόσα, ὅσα ἔδωκε πρὸς ἀγοράν του. Ὅμοιον κομμᾶτιον σιδήρου, λαμβάνει ὁ ἀγγλος, ἢ ὁ ἀμερικανὸς ἐργαστασιάρχης καὶ δι' αὐτοῦ κατασκευάζει βελόνας, τὰς ὅποιας πωλεῖ διὰ δύο χιλιάδας δραχμῶν καὶ μὲ πολὺ ὀλιγωτέραν δυσκολίαν ἀπ' ὅτι ὁ Ἕλληγ σιδηροργὸς τὰ πέταλα ἢ τὸ κατασκευάζει εἰς κονδολομάχαιρα, τὰ ὅποια πωλεῖ ἀντὶ 18 χιλιάδων δραχμῶν! ἢ εἰς κομβία τὰ ὅποια πωλοῦνται ἀντὶ 180 χιλ. δραχμῶν εἰς ἐλατήρια ὠρολογίων καὶ τότε ἡ ἀξία του ἀναθίναται εἰς ἐν καὶ ἐπέκεινα ἑκατομμύριον δραχμῶν! Ἐάν δὲ θελήσῃ νὰ τὸ μεταβάλῃ εἰς σύρμα ψιλὸν ὡς τὰς τρίχας τοῦ Ἰππου (ἀλόγου) τότε εἰμπορεῖ νὰ τὸ πω-

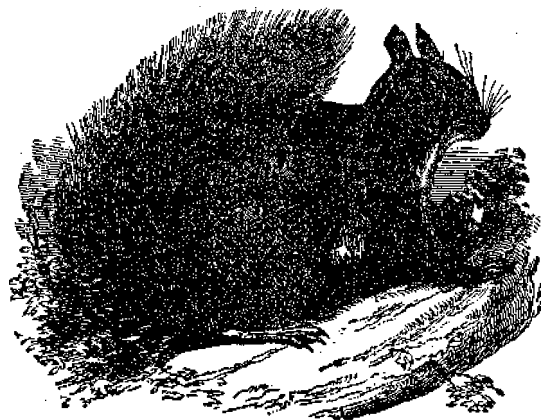
λήση εις τὰς γυναίκας, αἱ ὅποια τὸ βάζουν ἐντὸς τῶν μαλλίων των, διὰ νὰ τοῖς δίδουν ὅ,τι σχῆμα θέλουν, ἔσον θέλει!!

Τοιαύτη εἶναι ἡ δόξα τῆς τέχνης· καὶ ἕως εἰς τὴν Ἑλλάδα αἱ τέχναι ἀκόμη περιφρονοῦνται, οἱ δὲ νέοι ἢ ἐπιστήμονες ζητοῦν νὰ γείνουν ἢ ὑπάλληλοι καὶ ἄς ἴναι πτωχοί. Ἐλπίζω, ὅτι οἱ μικροὶ ἀναγνώσται τῆς Ἐφημερίδος τῶν Παιδῶν θὰ σκεφθῶν καλῶς ἐπὶ τῶν ὀλίγων τούτων καὶ θὰ δοθῶν εἰς τοιαῦτα ἔργα, τὰ ὅποια καὶ αὐτοὶ καὶ τὴν πατρίδα θὰ καταστήσῃσαν εὐπόρου.

ΚΩΔΩΝΕΣ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ.

Ὁ μέγας κώδων τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Παύλου ἐν Ἀνδρίῳ ζυγίζει 8400 λίτρας:— ὁ τῆς Λιγυλῶνης 9,894— Ὁ τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ εἰς τὸ Ψόφροβ τῆς Ἀγγλίας 17,000 λ.— Ὁ κώδων τῆς πλατείας Βεγίου εἰς Φλωρεντίαν, ὅστις κρέμαται εἰς ὕψος 275 πόδ. ἀπὸ τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς; 17,000 λ.— Ὁ μέγας κώδων τῆς ἐκκλησίας τοῦ Ἁγίου Πέτρου εἰς Ρώμην 18,000 λ.— Ὁ εἰς τὴν πόλιν τῆς Γερμανίας Ἐρφρουθ 28,200 λ.— Ὁ εἰς τὴν πόλιν τῆς Γαλλίας Ρουέν 43,000 λ.— Ἄλλ' ὅλοι οὗτοι οἱ κώδωνες εἶναι ἀσήμαντοι παραβαλλόμενοι μὲ τὸν τῆς ἐκκλησίας τοῦ ἁγίου Ἰβαν εἰς τὴν Μόσχαν, ὅστις ζυγίζει 104,000 λ!!

Ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κωδωνοστασίου ἐκρέματο πρότερον ἕτερος κώδων, ὅστις ἐζύγιζε 443,772 λ.— ἦτο δὲ ὑψηλὸς 21 πόδας καὶ εἶχε διάμετρον 22 πόδων — Ἡ θεία τοῦ μεταλλοῦ τοῦ ὑπολογίζεται εἰς 300 χιλιάδας ταλῆρων.

Ο ΣΚΙΟΥΡΟΣ.

Ὁ Σκίουρος ἀνήκει εἰς τὴν οἰκογένειαν τῶν ἀναμασώντων τὴν τροφήν θηλαστικῶν ζώων, καὶ εἶναι ζῶον ὠραῖον καὶ ζωηρὸν, ἔχον πάντοτε τὴν σὺρὰν ὑψωμένην καὶ θυσανωτὴν τρέχει ἐπάνω εἰς τοῖχους

καὶ φράκτας καὶ ἀναβαίνει εἰς τὰ δένδρα μὲ ταχύτητα ἀστραπῆς· ἀπαντᾷται δὲ εἰς τὰς εὐκράτους ζώνας· καὶ τρέφεται συνήθως ἀπὸ καρῦδια, βαλάντους, κάστανα καὶ τὰ τοιαῦτα. Οἱ σκίουροι ἐξημεροῦνται εὐκόλως καὶ διὰ τοῦτο βλέπει τις πολλοὺς παίζοντας εἰς τοὺς δημοσίους κήπους τῆς Ἑυρώπης καὶ Ἀμερικῆς καὶ ἀναβαίνοντας εἰς τὰ δένδρα, ἐπάνω εἰς τὰ ὅποια ἡ δημοτικὴ ἀρχὴ ἔχει θέσει μικρὰ κιβώτια διὰ κατοικίαν των.

Περὶ τοῦ μικροῦ τούτου ζώου ὑπάρχουσι διάφορα ἀνέκδοτα, ἐκ τῶν ὁποίων δημοσιεύομεν τὰ ἑξῆς:

Κύριός τις ἐπῆρέ ποτε ἕνα μικρὸν σκίουρον καὶ τὸν ἀνέθρεψεν ἐπιμελῶς εἰς τὴν οἰκίαν του· τὸσον δὲ ἤμερος ἀποκατέστη, ὥστε ἤγάπα νὰ παίξῃ μὲ ἄλλοι τοὺς οἰκιακοῦς κατ' ἐξοχὴν ἕως ἡγάπα καὶ ἦτον ἀφρωσιωμένος εἰς τὸν κύριόν του, ὅστις τοῦ εἶχε κάμει κουτίον διὰ νὰ κατοικῇ καὶ τὸ ἐκρέμασεν εἰς τὸν τοίχον, κατασκευάσας τὸ ἐμπροσθεν μέρος ἀπὸ σύρμα, διὰ νὰ βλέπῃ τί γίνεται εἰς τὸ δωμάτιον, καὶ μίαν μικρὰν θυρίδα εἰς τὰ πλαγία, διὰ νὰ εἰσέρχεται καὶ ἐξέρχεται, ἐκρέμασε δὲ καὶ σχοινίον, τὸ ὅποιον ἔφθανε μέχρι τοῦ ἐδάφους, διὰ τοῦ ὁποίου ἀνέβαινε καὶ κατέβαινε.

Τὸσον ἀφρωσιωμένος ἦτον εἰς τὸν κύριόν του, ὥστε παρετήρει μὲ προσοχὴν τὰ κινήματά του, καὶ εὐθὺς ἀπὸ τὴν ἐδλεπεν, ὅτι ἤτοιμάζετο νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας, κατέβαινε ἀπὸ τὸ κλωδίον του, ἐπιάνετο ἀπὸ τὰ σκέλη του καὶ εἰσῆρχετο εἰς τὸ θυλάκιον (τσέπη) τοῦ ἐπανωφωρέματός του, ἀφ' ὅπου ἐξέβλαλε τὴν κεφαλὴν καὶ παρετήρει καθ' ἑδὼν τοὺς διαβάτας, ἀλλὰ ποτὲ δὲν ἐτόλμα νὰ καταβῇ. Ἐξῆς ἕως ἀπὸ ὁ κύριός του ἔφθανεν εἰς τὰ ἄκρα τῆς πόλεως, ὁ μικρὸς σκίουρος ἐξήρχετο ἀπὸ τὸν κροῦφῶνά του, ἐπῆδα καὶ ἔτρεχε εἰς τὴν δρόμον καὶ ἀνέβαινε εἰς τὰς φράκτας καὶ τὰ δένδρα μὲ ταχύτητα ἀστραπῆς καὶ πάλιν ἐπρόφθανε τὸν κύριόν του καὶ εἰσῆρχετο εἰς τὸ θυλάκιόν του.

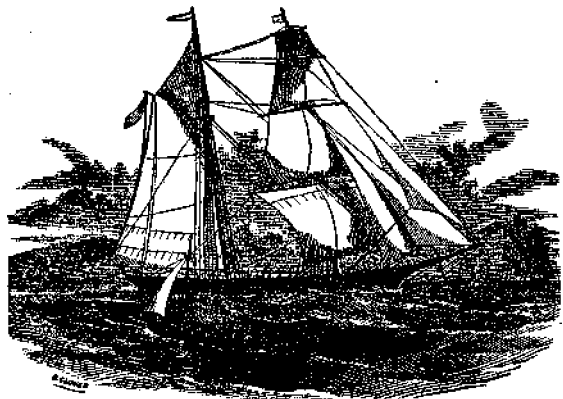
Κυρία τις ἀγγλὴ εἶχε σκίουρον, ὅστις ἔθραυε τὰ καρῦδια δι' αὐτὴν, τῆς ἔδιδε τὸ ἐντὸς καὶ ἔρωπε τὸ ἔκτος, τὰ τσώφλοια— ὁ αὐτὸς σκίουρος εἶχε διδαχθῆ νὰ μεταρῆ γρήματα· ἦτο δὲ τὸσον προσεκτικὸς, ὥστε ὡσῆτις εὗρισκε κίνεον νόμισμα, τὸ ἔφερεν εἰς τὴν κυρίαν του. Τὸσον τὴν ἤγάπα, ὥστε ὅταν αὐτὴ ἤσθηνε ἔμνε καὶ αὐτὸς ἤσυχος εἰς τὸ κλωδίον του, ἀν καὶ ἡγάπα πολὺ νὰ παίξῃ. Πόσα παιδιά καὶ κορῆσα δὲν χάμνουν κρότους καὶ ἀνησυχίαν εἰς τὴν οἰκίαν, ὅταν οἱ γονεῖς, ἢ ἀδελφοὶ των εἶναι ἀσθενεῖς! καὶ πόσα ἄλλα δὲν κρατοῦν τὰ λεπτά, τὰ ὅποια εὗρισκον εἰς τὴν οἰκίαν καὶ τὰ ἐξοδεύουσι εἰς γλυκύματα καὶ λοιπα-

Ἡ οὐρανός ἐν καὶ δὲν ἐπλάσθη ὑπὸ τῆς φώσεως νὰ κολυμβᾷ συχνὰ διαπερᾷ κολυμβῶν ποταμούς καὶ λίμνας ὑπὲρ τὰ δύο μίλια πλατεῖς πρὸς εὐκολωτέραν δὲ ἐπέλεσιν τούτου, κάμνει τὸ ταξιδιόν του, ὅταν ὁ ἄνεμος ἦναι οὐριος ὑψώνων τὴν οὐρανόν του, ἥτις τῷ χρησιμεύει ὡς πανίον καὶ ἐπιταχύνει τὸν πλοῦν,

Εἰς τὴν Ἀμερικὴν ὑπάρχουσι δύο εἶδη οὐκυβῶν, ὁ μαῦρος καὶ ὁ στακτοειδής, ζοῦν δὲ ἀγαλλῶν καὶ μετακοῦν ἀπὸ τόπου εἰς τόπον κατὰ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους διαπερῶν τοὺς ποταμούς κατὰ κοπάδια καὶ τότε εἴαν τις ἦναι εἰς τὴν ἀντίπεραν ὄχθην ἡμπορεῖ νὰ συλλάβῃ καὶ νὰ φονεύσῃ πολλοὺς ἐξ αὐτῶν μὲ ἐδ-κολίαν.

Ἡ οὐρανός κατασκευάζει τὴν κατοικίαν του ἐντὸς τῆς γῆς, ἢ ἐντὸς τοῦ κοιλώματος πεπαλαιωμένων δένδρων, τὴν διαιρεῖ δὲ εἰς διάφορα χωρίσματα, εἰς τὰ ὅποια ἐναποταμιεύει τὴν τροφήν του διὰ τὸν χειμῶνα· κυνηγός τις εὐρὲς ποτε μίαν τοιαύτην φωλεάν, ἢ ὅποια ἦτο διηρημένη εἰς διάφορα χωρίσματα, εἰς ἕκαστον τῶν ὁποίων ἦτον ἀποθηκευμένη ἡ τροφή κατ' εἶδη· αἱ βάλανοι, τὰ καρύδια, τὰ λεπτοκάρυα, τὰ κάστανα, ἅπαντα ταῦτα ἦσαν ξεχωριστὰ συσσωρευμένα.

Ἡ οὐρανός εἶναι τόσον ἐπιδέξιος εἰς τὴν διάρκειον τῶν κολῶν ἀπὸ τῶν κούφωιν καρυδίων, ὥστε ποτὲ δὲν λαθάνεται, ἐπιτυγχάνει δὲ τοῦτο λαμβάνων ἀνά ἓν καρύδιον εἰς ἕκαστον τῶν ἐμπροσθίων ποδῶν καὶ τρόπον τινὰ ζυγίζων αὐτὰ,

ΤΑΧΥΤΗΣ.

Ἡ ταχύτης τῶν ἱστιοφόρων πλοίων εἶναι ἀπὸ 8—12 μίλια τὴν ὥραν — τοῦ σταδιοδρόμου ἵππου ἀπὸ 20—30 μίλ. — τοῦ πτηνοῦ ἀπὸ 50—60 μίλ. — τῶν νεφῶν ἐν καιρῷ σφοδρᾷ ἀνεμοζάλῃ· ἀπὸ 80—100 μίλ. — τοῦ ἤχου 823 μίλ. — τῆς σφαίρας τοῦ κανονίου ἀπὸ 600—1000 μίλ. — τῆς γῆς εἰς τὴν περὶ τὸν ἥλιον περιστροφὴν τῆς 98,000 μίλ. ἥτοι ἑκατοντάκις μεγαλειτέρα ἀπὸ τὴν ταχύτητα τῆς σφαίρας τοῦ

κανονίου — τοῦ πλανήτου Ἐρμοῦ 100,000 μίλ. — τοῦ φωτὸς 800 ἑκατομμύρια μίλ. Τὸ διάστημα μεταξὺ γῆς καὶ ἡλίου εἶναι 95 ἑκατομ. μίλια, διατρέχει δὲ τὸ φῶς εἰς 8 λεπτά· θέν τὸ φῶς· τρέχει ἔν ἑκατομμύριον φῶρας ταχύτερον τῆς σφαίρας τοῦ κανονίου.

Ἄλλ' ἔσον μεγάλη καὶ ἂν ἦναι ἡ ταχύτης τῶν ὀλιγκῶν πραγμάτων δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ μὲ τὴν τῶν διαλογισμῶν τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς. — Ἡ ταχύτης αὕτη εἶναι ἀκαταλόγητος — ἐν βίπῃ ὀφθαλμοῦ μεταβαίνει ἀπὸ τόπου εἰς τόπον, διέρχεται ἡπειροὺς καὶ ὠκεανούς· καὶ ἐπισκέπτεται χώρας μεμακροσφάνας.

«Καὶ ἐποίησεν ὁ Θεὸς τὸν ἀνθρωπὸν κατ' εἰκόνα καὶ ὁμοίωσιν ἰδίου.» Πόσον θαυμαστὸν πρᾶγμα ὁ διοργανισμὸς τοῦ ἀνθρωπίνου νοῦς! Ποῖος δύναται νὰ ἐνονοῖ τὸν μηχανισμόν τοῦ ἢ νὰ ἀνεύρῃ τὸς πηγὰς τῆς δυναμείας του! Καὶ ὁμοῦ ὁ ἀνόητος ἀνθρώπος διὰ τῆς ἀμαρτίας καθίσταται ὁμοῖος μὲ τὰ κτήνη.

Μικροί μου φίλοι ἐκτιμᾶτε τὸ ὑψηλὸν καὶ θεῖον τοῦτο δῶρον τοῦ νοῦς σας καὶ φυλάττεσθε ἀπὸ τὴν ἀμαρτίαν, ἢ ὅποια τὸν ταπεινώνει καὶ τὸν ἐξαχρειώνει.

ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ.

Ἐν πολλὰ μικρὸν κοράσιον, εἶπε μίαν ἡμέραν εἰς τὴν μητέρα του, «μητέρα, σὰς ἀγαπῶ!»

Ἡ μητέρα ἦτον ἐνηργολημένη καὶ δὲν ἀπήντησεν, ὥστε τὸ κοράσιον ἐπανελάβε τὰς λέξεις· «Μητέρα, σὰς ἀγαπῶ!»

Ἄλλ' ἡ μητέρα μόλις ἐψιθύρισε, καὶ ἡ μικρὰ Ἑλλά εἶπε πάλιν μὲ πολλὴν θερμότητα, «Μητέρα σὰς ἀγαπῶ!»

Ἄλλὰ διατὶ νομιζεῖς οὕτω, τέκνον μου;» εἶπεν ἡ μητέρα.

«Διότι,» εἶπεν ἡ Ἑλλά, «ἐπιθυμῶ νὰ κάμω πᾶν ὅτι, δύναμαι νὰ σὰς εὐχαριστήσω.»

ΑΠΕΙΡΟΣ ΠΟΙΚΙΛΙΑ.

44 μῦνοις λαμβάνουσι μέρος εἰς τὸν σχηματισμὸν τῆς ἀνθρωπίνου φωνῆς· διὰ τῆς συνεργείας αὐτῶν ἀποτελοῦνται 17,592,180,044,415 διάφοροι ἤχοι! διὰ τοῦτο κἀνὼν μουσικὸν ὄργανον ἢ μουσικὴ συμφωνία δὲν δύναται νὰ παραβληθῇ μὲ τὴν ἀνθρωπίνην φωνήν. — Πόσον σοφὸς καὶ ἀγαθὸς ὁ Πλάστης τῶν φωνητικῶν ὀργάνων τοῦ ἀνθρώπου! καὶ πόσον εὐγνώμονες πρέπει νὰ ἦμεθα εἰς Αὐτόν, οἱ μᾶς ἐδώρησε τοιοῦτον πολυτιμώτατον ὄργανον! Ὅσοι ἐπομένως μεταχειρίζονται τὴν φωνήν των, τραγωδοῦντες ἄστυα ἢ αἰσχρὰ τραγωδία καταχρῶνται τὸ ὄφιστον τοῦτο δῶρον καὶ κατασχρῶνουν τὸν δωρητήν του.

Μικροί μου φίλοι, ποτὲ μὴ μεταχειρίζεσθε τὴν γλῶσσαν ἢ τὰ χεῖρά σας εἰς αἰσχρότητα, τὸ ψεῦδος, ἢ τὴν κακίαν.

Ἄγγελαι.

Ἐκεῖνο τὸ ὅποῖον γνωρίζομεν περὶ τῶν ἀγγέλων εἶναι, ὅτι εἶναι ὄντα ὑπὲρ φυσικά, ἀποστελλόμενα παρὰ τοῦ Θεοῦ εἰς διαφόρους ὑπηρεσίας· ἔταν δὲ μένουσιν εἰς τὸν οὐρανὸν ἐνασχολοῦνται ψάλλοντα ὕμνους καὶ δοξολογίας εἰς τὸν Πλάστην τοῦ Σύμπαντος.